

VISQUEM EL NADAL COM ELS PASTORS

Un any més celebrem el Nadal. Són unes festes particularment entranyables: les trobades amb els familiars i amics; les felicitacions i regals que rebem i que enforteixen l'amistat entre les persones; l'ambient que es crea en els nostres pobles i ciutats; les tradicions vinculades a estes dates, els naixements que decoren les nostres llars... tot ajuda a crear un clima espiritual i humà que fa brollar els millors sentiments en els nostres cors. Però tot açò no ens hauria de distraure de centrar el nostre cor en Aquell el naixement del qual celebrem: Jesús ha de ser el centre d'estos dies.

Els primers a assabentar-se del naixement del Senyor van ser els pastors que passaven la nit a l'aire lliure. Se'ls anuncià "una bona notícia" que seria "una gran alegria per a tot el poble" (Lc 2, 10): "a la ciutat de David, vos ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor" (Lc 2, 11). Sorprén que un esdeveniment tan important per al Poble d'Israel i per a la història de la humanitat no es donara a conèixer, en primer lloc, a les autoritats i caps del poble, sinó a uns insignificants pastors. Açò entra en la lògica de la manera d'actuar de Déu. Ells eren els qui tenien el cor més preparat per a creure que allò que se'ls anunciava era veritat per dos motius: en primer lloc, perquè quan tots dormien en el silenci de la nit, ells vetlaven (Lc 2, 8). En segon lloc, perquè el Fill de Déu havia entrat en el món de tal manera, que els qui posen la seua esperança en les grandeses humanes, no hagueren cregut que aquell xiquet en bolquers i posat en una menjadora era el "Salvador, el Messies, el Senyor" (Lc 2, 11). Només els pobres i aquells que estimen la pobresa poden vore el Fill de Déu en aquell xiquet pobre i xicotet.

Com van reaccionar els pastors a l'anunci de l'àngel? El text evangèlic ens diu que deien entre ells: "Arribem-nos a Betlem a vore això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber". Després d'escoltat l'anunci dels àngels i acollir-lo sense cap dubte, "hi anaren de pressa" (Lc 2, 16). Van reaccionar sense pensar-s'ho dos vegades. I és que quan la fe és autèntica, i la fe dels senzills ho és, la resposta a Déu no es fa esperar. Busquem estos dies Jesús amb la promptitud d'estos pastors.

Quan van arribar i van vore el xiquet "se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit" (Lc 2, 20) i "van contar el que els havien dit d'aquell infant" (Lc 2, 17). Lloaven Déu i parlaven del xiquet. I és que les seues vides s'havien omplit de l'alegria del Senyor.

Que el Senyor ens concedisca viure estos dies en la lloança a Déu i donant un testimoni senzill de la fe com ho van fer aquells pastors.

Feliç i sant Nadal a tots.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València